

Til § 21.

Medens Straffebestemmelserne i Oktoberloven findes spredt i Lovens §§ 8, Stk. 2, og 14 (samt i § 15, Stk. 2, hvilken Bestemmelse dog som nævnt i Bemærkningerne til § 22 nu som Følge af de i Beværterlovgivningen indeholdte Bestemmelser er uden praktisk Betydning), har man anset det for formaals-tjenligt at samle Straffebestemmelserne i en enkelt Paragraf, saaledes at den fælles Strafferamme sættes til Bøde eller Hæfte, der under skærpene Omstændigheder kan stige til Fængsel i indtil 6 Maaneder.

Man har opretholdt Straffebestemmelserne i Oktoberlovens § 14 for den, der er indlagt paa Sygehus til Undersøgelse eller Behandling for Kønssygdom, men som bortgaar herfra, forinden Udskrivning har fundet Sted. Herudover har man anset det for nødvendigt, at Overtrædelser af de i Forslagets § 3 indeholdte fundamentale Regler om Patienternes og andres Pligter kan straffes; man har derfor foreslaaet Straf ogsaa for den, der med Formodning om at lide af Kønssygdom undlader at underkaste sig Behandling, for den, der nægter at opgive Navn, Stilling og Bopæl eller Smittekilde, eller som giver urigtige Oplysninger herom, saavel som for den, der ikke opfylder de ham i Henhold til Forslagets § 3, Stk. 3 og 5, paahvilende Pligter med Hensyn til en hans Omsorg undergiven Person. Endelig foreslaas det at fastsætte Straf for den, som undlader at efterkomme et Paabud fra en Embedslæge, en visiterende Læge eller en praktiserende Læge, herunder en Sygehuslæge, om at møde til Undersøgelse eller Behandling.

Man er af den Opfattelse, at der i den almindelige Straffelovgivning er tilstrækkeligt Værn mod, at nogen urigtigt opgiver en Person som Smittekilde.

Saafernt den, der undlader at søge Behandling, eller som undlader at opfylde et meddelt Mødepaabud, har udsat nogen for Smitte, vil Straffelovens § 256 komme til Anvendelse.

Lægers Overtrædelse af de i Forslaget indeholdte Bestemmelser vil medføre Ansvar efter Lægeloven, hvorfor man har anset det for nødvendigt at optage specielle Bestemmelser herom i Lovforslaget.

Foruden Straf vil Overtrædelser af de i Forslaget indeholdte Regler f. Eks. i visse Tilfælde kunne medføre Fremstilling af Politiet i Henhold til § 14, Pligt

til at lade sig undersøge i Henhold til § 15 eller tvungen Indlæggelse paa Sygehus efter § 17.

I Forslaget er det udtrykkeligt udtalt, at Sager om Overtrædelse af de foreslaaede Bestemmelser skal behandles som Politisager. Derimod har man ikke ment at burde foreslaa særlige Regler om Sagerne Behandling for lukkede Døre, men ladet Spørgsmaalet om, hvorvidt Dørene bør lukkes eller offentlig Gengivelse forhindres, bero paa de almindelige Regler herom i Retsplejeloven.

Uanset at Sagerne behandles som Politisager, har man dog anset det for rettest at foreslaa, at de i Retsplejelovens Kapitler 71 og 72 omhandlede Retsmidler skal finde Anvendelse i samme Omfang som i Statsadvokatsager, for saa vidt angaar Sager mod Personer, der er tvangsindlagt paa Sygehus til Behandling for Kønssygdom og ulovligt er bortgaaet fra Sygehuset, idet der i saadanne Sager bør kunne ske Anholdelse og Fængsling af de paagældende.

Til § 22.

De i Forslaget indeholdte nye Regler nødvendiggør, at der ved Lovens Udfærdigelse af Indenrigsministeriet og Sundhedsstyrelsen udsendes Cirkulærer til de Myndigheder og Læger, der skal administrere Loven. Man har derfor anset det for rigtigst ikke at lade Loven træde i Kraft, forinden saadanne Regler har kunnet udfærdiges, og Myndighederne og Lægerne har haft Lejlighed til at blive bekendt hermed, og har derfor ment, at Lovforslaget tidligst bør træde i Kraft den 1. April 1947.

De i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte i §§ 1—4 samt 9 indeholdte Regler om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed er allerede ophævet ved § 2 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m., idet § 1 er afløst af Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs §§ 197—200, § 2 af Straffelovens § 233, § 3 af Straffelovens §§ 228—229 og § 235, saaledes som den sidste Bestemmelse er affattet ved Lov Nr. 162 af 18. Maj 1937, § 4 af Straffelovens § 256 og § 9 af Straffelovens §§ 257 og 258. Da endvidere de i Lovens § 15 indeholdte Regler om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed i Hoteller, Gæstgiverier og Beværtninger vel ikke formelt er ophævet ved Lov Nr. 129 af 15. April 1939 om Beværtning og Gæst-